

Museo
do Pobo
Galego

Instituto de
estudos das
identidades

42a $\overline{5}$ $\overline{5}$ $\underline{3}$ $\underline{1}$

Santigoso, O Barco de Valdeorras. Febreiro 1981.

$\downarrow = 72$

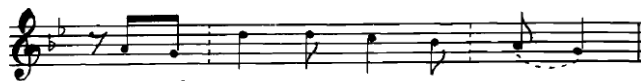
1) Bue-nas nou-tes mi-ña so-ghra si ma da' sén-tom'un pou-co
ve-noll' a pe-dí-la ti-lla

si non mar-cho máis a-ri-ba

2) a mi-ña ti-lla Fa-ru-co so-lo bén qua-ren-ta a-nos
é mi no-vá pra ca-sar

e pó-des-ma de-rra-mar

3) Vál-ga-me Dios de los cie-los vou-lle de-rra-ma-la ti-lla
o que diz' a mi-ña so-ghra

xa non bén den-tes nin mo-las (2)

variante da estrofa 4 (estrofa básica 2):

4)1.

Viana II,143. Emérita 53.

L: 68f.

*Transcripción orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

V 68f

“Buenas noites, miña soghra,
véñolle a pedir a filla
si ma da séntome un pouco,
si non marchó máis arriba.”

“A miña filla, Farruco,
é mui nova pra casar,
solo ten cuarenta anos
e pódesma derramar.”

“Válgame Dios de los cielos,
o que dice a miña soghra,
voulle derramala filla,
xa non ten dentes nin molas.”

“Eu ben sei que ela te quere
e por ti está rabeando,
pois se eso é o que queredes
casareisvos de contado.”